

نفر به نفر

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

تفرقه از این میز شروع شد

تفاوتی نمی‌کند سکاندار نیمکت تیم ملی باشد، کارلوس کی‌روش و یا دراگان اسکوچیچ. هر سرمربی یک تیم با میلیون‌ها هوادار عاشق، همواره تعدادی حامی و عده کثیری منتقد دارد. این عقاید شامل بازیکنان ملی‌پوش نیز می‌شود اما موضع‌گیری علنی ملی‌پوشان، حتی آنهایی که هنوز یک مرتبه نیز در ترکیب آغازین تیم ملی قرار نگرفته‌اند، اقدامی مخرب علیه اتحاد یوزهای پارسی در جام جهانی است.

این دو دستگی واضح و مضر، جز با تازات چند دستگی مشاهده شده در ساختمان ستول نیست؛ تفرقه‌ای که حاصل آن، رها شدن تیم ملی و عدم حمایت عملی از شخصی است که فارغ از کفایت یا بی‌کفایتی اش سرمربی کنونی تیم ملی است و شایسته حمایت، چند دستگی از فدراسیون نشینان آغاز می‌شود.

پس از کسب بلیت قطر، حمایت از دراگان اسکوچیچ هیچ‌گاه از صورت لفظی فراتر نرفت و حالت عملی به خود نگرفت. اینک، ما با فدراسیونی مواجهیم که حتی در برابر ستاره‌هایی که مواضعی در قبال سرمربی تیم ملی می‌گیرند که جزو وظایفشان نیست، مستأصلند. قصد این نیست که بگوییم دراگان اسکوچیچ خوب است یا بد اما عوض کردن وی حتی با برترین سرمربی جهان، در این مقطع نه برای یکپارچگی تیم ملی مفید است و نه برای آینده‌نگری آن؛ چرا که انتخابات فدراسیون در پیش است.

بهرتر است رؤسای بعدی ساختمان ستول با دیدی میان‌مدت به جام ملت‌های آسیا فقط و فقط میان حمایت عملی همه‌جانبه از اسکوچیچ، و یا جابه‌جایی وی با سرمربی‌ای مقتدرتر و بادانش‌تر دست به انتخاب بزنند و کل جامعه فوتبال نیز با تصمیم به این انتخاب، حمایت‌شان را از نتیجه آن دریغ نسازند.

این آتش به این سادگی خاموش نمی‌شود

آیسان سعیدی
روزنامه‌نگار ورزشی

دو دستگی عیان در تیم ملی... بحرانی که از یک کاه شروع شد و به کوه رسید. شایعه بازگشت کی‌روش ناگهان آتش زیر خاکستر را شعله‌ور کرد تا آنچه را که پیش از این در خفا بود ناگهان با شعله‌های آتش پیش چشم همه بیاورد. تیم ملی حالا رسماً دو دسته شده و عده‌ای طرفدار اسکوچیچ هستند

و از سرمربی تیم ملی حمایت می‌کنند که سردمدار آنها سردار آزمون و بیرانوند هستند. دسته دیگر موافق تغییرات در تیم ملی و برکناری اسکوچیچ هستند که بازیکنان قدیمی تیم ملی از جمله طارمی و جهانپخش سردمدار این دسته محسوب می‌شوند. تیم ملی علناً دو دسته شده و بازیکنان روبه‌روی هم قرار گرفته‌اند. اتفاقی که بی‌تردید دود آن به چشم تیم ملی می‌رود. اتمسفر وهم‌آلود تیم ملی البته اتفاقی نیست که

بتوان آن را با ادعاهای مضحک اصولی که آن را عادی می‌دانند و بیانیته فرمالیته میرشاد آن را ماست مالی کرد و نادیده گرفت. متولیان بی‌کفایت امروز فدراسیون فوتبال اگر چه مثل کبک می‌خواهند سر خود را در برف فرو کنند و این انشقاق را نبینند اما این ندیدن غیرممکن است چون اساساً برفی وجود ندارد که امثال اصولی و ماجدی بخواهند سر در آن فرو کنند! هرم آتش این انشقاق در تیم ملی به اندازه‌ای زیاد است که همه برف‌ها را آب

کرده و حالا با دو چشم نابینا هم همه چیز عیان است. اتفاقی که در پس پرده همیشه وجود داشته و چند دستگی و باندبازی در تیم ملی مثنوی هفتاد من است اما این بار مثنوی از روی کاغذ و حرف‌های درگوشی به روی پرده آمده، بهانه اما یک داستان بنیادین است. نیمکت لرزان تیم ملی با درگان اسکوچیچ و عدم مقبولیت او در میان افکار عمومی. در قبال این هجمه اسم کارلوس کی‌روش از یک نهاد بالاتر از فدراسیون فوتبال و وزارت

ورزش به میان آمده و در این ملغمه به پا شده تنها واکنش فدراسیون فعلی مصاحبه‌های تکراری و کلیشه‌ای احسان اصولی است که حتی خودش هم آن صحبت‌ها را نمی‌تواند قبول کند! این ملغمه در حالی که هنوز هیچ اتفاقی رخ نداده، نخستین پیامد خود را عیان کرده؛ دو دستگی در تیم ملی. آنچه محصول بی‌تدبیری فدراسیون و البته سبیه کی‌روش است. این آتش به این سادگی خاموش نمی‌شود.

این زخم درمان شدنی است

آرمن ساروخانیان
@armen791

استوری‌های ملی‌پوشان، خط‌کشی میان آنها را کاملاً عیان کرد. اگر در دوران ماقبل شبکه‌های اجتماعی بودیم، موضع بازیکنان درباره ماندن یا رفتن اسکوچیچ به این سادگی عیان نمی‌شد و این آتش زیر خاکستر باقی می‌ماند. شاید این فرصت ابراز عقیده اتفاق مثبتی برای تیم ملی باشد و گرنه ممکن بود این دو دستگی خودش را در مقطع حساس‌تری نشان بدهد؛ جایی که دیگر فرصت جبران نباشد.

حالا همه می‌دانیم که نیمی از ملی‌پوشان موافق برکناری اسکوچیچ و بازگشت کی‌روش هستند. بعد از صعود تیم ملی به جام جهانی، خبر رسید که گروهی از قدیمی‌های تیم ملی خواهان بازگشت مربی پرتغالی هستند و تماس‌هایی نیز برقرار شد. بعد از اردوی قطر و شکست مقابل الجزایر، این بار بازگشت کی‌روش جدی‌تر شده و به نظر می‌رسد که تصمیم‌گیران کلان هم به این نتیجه رسیده‌اند که اسکوچیچ برای مأموریت سخت جام جهانی گزینه مناسبی نیست.

این اولین بار نیست که شاهد شکاف در تیم ملی یا به طور کلی تیم‌های ملی هستیم. برای تیمی که می‌خواهد وارد یک تورنمنت سخت بشود، اهمیت اتحاد و انسجام کمتر از مسائل فنی نیست و دو دستگی برای تیم ملی می‌تواند

بزرگترین آفت در جام جهانی باشد. مربیان حتی گاهی برای جلوگیری از آسیب به اتحاد تیم، بازیکن یا بازیکنان با کیفیت فنی خوب را کنار می‌گذارند. کی‌روش در جام‌های جهانی ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ موفق شد تیم ملی را از اختلافات و درگیری‌ها دور نگه دارد و نمود این اتحاد درون زمین هم کاملاً آشکار بود. این بار هم زمان کافی برای ساختن تیمی یکدست وجود دارد، به شرطی که تکلیف سرمربی تیم ملی زودتر روشن شود و بلا تکلیفی فوتبال ایران به پایان برسد. اسکوچیچ در واکنش به استوری بازیکنان و شایعه برکناری اش، خودش استوری بلندبالایی منتشر کرد و خلاصه‌اش این بود که حاضر نیست نیمکت تیم ملی را به مربی دیگری بسپارد، ولی با اتفاقی که در روزهای گذشته رخ داده، بازی با الجزایر به احتمال زیاد آخرین سفر اوبا تیم ملی بود. کی‌روش یا هر مربی دیگری که جانشین اسکوچیچ شود، حدود چهار ماه تا شروع جام جهانی فرصت دارد. بعید است که مربی جدید استوری‌ها را مینا قرار دهد و بخواهد نیمی از بازیکنان را به جام جهانی نبرد. او در اولین قدم به فکر بازگرداندن آرامش و صلح به تیمش خواهد بود. برای سرمربی جدید مهم‌ترین نکته موفقیت در جام جهانی خواهد بود و بهترین‌ها را به قطر می‌برد، بدون اینکه بخواهد روی این اختلاف پافشاری کند. از بازیکنان تیم ملی هم انتظار می‌رود که در صورت انتخاب سرمربی جدید تمکین کنند و قطعاً نمی‌خواهند شانس بازی در جام جهانی را از دست بدهند.

حذف آبرومندانه جایگزین رویای صعود!

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشی

پس از بالا گرفتن خبرها و شایعه‌های برکناری دراگان اسکوچیچ از سرمربیگری تیم ملی فوتبال ایران، برخی بازیکنان و اعضای تیم ملی با انتشار متنی مشترک در استوری صفحات شخصی اینستاگرام خود، نسبت به این موضوع واکنش نشان دادند. اتفاقی که با واکنش تعدادی دیگر از بازیکنان تیم ملی روبه‌رو شد که در تضاد با این استوری، استوری مشترکی را منتشر کردند تا عملاً انشقاق و دو دستگی در بطن تیم ملی به نمایش دربیاید. بهانه این اتفاق همانی است که سال‌های سال در تیم ملی آن را شاهد بودیم و اتفاق تازه‌ای نیست. تیم ملی عملاً چند پاره شده و این همان پدیده مذمومی است که بارها و بارها از سوراخ آن گزیده شده‌ایم و البته عبرت نگرفته‌ایم. بهانه این بار نیمکت سرمربیگری

تیم ملی است و وسط آمدن نام مردی که خودش در زمان صدارتش یکی از عناصر اصلی انشقاق و دوگانگی بود و یکی از بزرگترین دوقطبی‌های تاریخ تیم ملی را رقم زد. کی‌روش هنوز نبامده، چنین بلوایی به پا شده و عجیب اینکه فدراسیون بی‌کفایت نیز در چنین بلوایی ترجیح داده تنها تماشاگر باشد تا صندلی آقایان خط نیفتد! در حالی که فقط حدود ۱۳۰ روز به شروع جام جهانی مانده، تیم ملی ایران یکی از سردرگم‌ترین و دو دسته‌ترین شرایط تاریخی خود را پشت سرمی گذارد و هیچ چیزی از آینده ملی‌پوشان ایران مشخص نیست. این دو دستگی قطعاً به صلاح تیم ملی نخواهد بود و تیمی که سریع‌ترین صعود تاریخش به جام جهانی را داشت و رویای صعود به مرحله حذفی جام جهانی را در سر داشت، گزینه‌هایی مانند حذف آبرومندانه از جام جهانی را بررسی می‌کند!

اتفاق «غیرطبیعی» رخ نداد

یونس علیزاده
خبرنگار ورزشی

آمد و نشان داد فاصله نخستن بازیکنان روی صندلی‌های جلو و عقب انبوس چقدر زیاد است، مشخص بود اختلافاتی هست اما فعلاً آتش آن، گریبان تیم ملی را نگرفته. همان زمان که فقط ۵ یا ۶ بازیکن تیم ملی تمرین پناستی می‌کردند و فقط ۵ یا ۶ بازیکن تیم ملی مجبور بودند هر روز صبح به سالن ورزش بروند و بقیه می‌توانستند استراحت کنند، آژیر خطر به صدا در آمده بود ولی کسی در آن زمان، این موضوع را جدی نمی‌گرفت. حالا امروز که جنگ از دنیای واقعی به فضای مجازی کشیده شده و به اجبار باید نامش را «اختلاف‌نظر» بگذاریم، تن و بدن فوتبال‌دوستان لرزیده

که نکند اتفاقاتی در ادامه رقم بخورد و این اختلافات روی کیفیت بازیکنان در جام جهانی تأثیر بگذارد. امروز برای پی بردن به دلایل اختلافات گذشته، خیلی دیر شده و بهتر است مدیران فدراسیون به جای تکذیب‌های سریالی، زمان و انرژی خود را روی ایجاد فضای آشتی در تیم ملی صرف کنند چون مطمئناً دراگان اسکوچیچ چنین برش، استعداد و قدرتی در تیم ملی ندارد که شاگردانش را در یک مسیر نگه دارد. بازیکنانی به صورت رسمی گفته‌اند از اسکوچیچ حمایت می‌کنیم و باقی بازیکنان می‌گویند نباید دیگران از جانب آنها صحبت کنند!

شما می‌توانید از مسائلی که رقم خورده، چند برداشت مختلف داشته باشید اما در نهایت به یک نتیجه می‌رسید: «علیرغم همه تکذیب‌ها، داخل اردو و رختکن تیم ملی، اختلافات عمیقی وجود دارد». البته این موضوع برای افرادی که اخبار تیم ملی را به صورت مستمر دنبال می‌کنند، موضوع غیرطبیعی نیست. همان زمان که ویدیوهایی از داخل انبوس تیم ملی بیرون

من که نگرانش نیستم

هومن جعفری
خبرنگار ورزشی

دو گروه شدن ملی‌پوشان در قصه اسکوچیچ نه چیز جدیدی است و نه قرار است اقتدر اهمیت داشته باشد. در جایی که همه جزئیات به دقت محاسبه می‌شوند، همه اتفاقات روی برنامه رخ می‌دهد، هر چیزی از قبل سنجیده شده و قرار است که همه چیز و همه افراد طبق یک برنامه حرکت کنند، دو دستگی تیم مهم و خطرناک است و قطعاً مسیر موفقیت را تغییر می‌دهد. این شامل تیم ملی حال حاضر کشورمان نمی‌شود. نه

فدراسیون درست و درمانی داریم، نه مربیان و مدیران شایسته‌ای از تیم ملی گماشته‌ایم که دلخوش باشیم که برنامه‌ای دارند، نه تدارکاتی در خور مسابقات جام جهانی و چنین گروه دشواری فراهم کرده‌ایم و نه آمیدی داریم. وسط این همه بدبختی و مصیبت ملی‌پوشان هم دو دسته شده‌اند. مبارک است ولی ترسانک نیست، دست کم به این میزان از بی‌برنامگی و اشتباهات سازمان یافته چیزی اضافه نمی‌کند! ما مثل مسافرانی هستیم که صد کیلو اضافه بار داریم و حالا متوجه شده‌ایم که یکی از کیسه‌های خرید هم باید اضافه شود. چند کیلو هم را این یکی

اضافه می‌کند. آب از سر گذشته، نکته بعدی! اگر دل‌تان می‌خواهد نگران تیم ملی باشید به فدراسیون فوتبال فکر کنید نه دو دستگی بازیکنان. تیم ملی در همیشه تاریخش دو دسته بوده. حاضر شرط بندم هیچ برهه‌ای از زمان نبوده که تیم ملی، بازیکنان درجه یکی داشته باشد که همه برادروار همدیگر را دوست داشته باشند! همیشه این قصه دو دستگی بوده و همیشه هم خواهد بود. بی‌خود خودتان را درگیرش نکنید و از کاه کوه نسازید. یک مربی مقتدر و سالم بیاورید که با دو تا چک و دو بار خطر زدن بازیکنان شاکتی شر را بخواباند!

سردار آزمون

Sardar Azmoon

- اولین دعوت: ۲۰۱۴ / کی‌روش
- اولین بازی ملی: مونته‌نگرو / ۹۳
- تعداد بازی ملی: ۶۲
- گل: ۴۰
- پاس گل: ۷

علیرضا بیرانوند

Alireza Beiranvand

- اولین دعوت: ۲۰۱۴ / کی‌روش
- اولین بازی ملی: عراق / ۹۳
- تعداد بازی ملی: ۵۰
- گل خورده: ۲۴
- کلین شیت: ۳۱

مهدی طارمی

mehdi Taremi

- اولین دعوت: ۲۰۱۵ / کی‌روش
- اولین بازی ملی: ازبکستان / ۹۴
- تعداد بازی ملی: ۵۸
- گل زده: ۲۶
- پاس گل: ۳۳

علیرضا جهانپخش

Alireza Jahanbakhsh

- اولین دعوت: ۲۰۱۳ / کی‌روش
- اولین بازی ملی: تایلند / ۹۲
- تعداد بازی ملی: ۶۲
- گل زده: ۱۳
- پاس گل: ۶

احسان حاجی صفی

Ehsan Hajjafi

- اولین دعوت: ۲۰۰۸ / دایی
- اولین بازی ملی: زامبیا / ۸۷
- تعداد بازی ملی: ۱۰۹
- گل: ۶
- پاس گل: ۱۴